

Mic Jurnal al Primăriilor

Anul IV • Nr. 8 (40) • August 2019

Din albumul cu poze rare

Costumul popular tradițional este cel mai bun ambasador al României. Frumoasele piese vestimentare care compun portul nostru au adus României și două recorduri mondiale, unul pentru cea mai mare mulțime de oameni îmbrăcați în costume populare adunați în același loc și încă unul, înregistrat în Guinness Book drept cel mai mare dans tradițional românesc. De ce o lume-ntreagă este fascinată de costumul tradițional românesc?

pag. 2

RECAȘ

pag. 3

SÂNMICHAIU R.

pag. 4

CHECEA

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

GLIMBOCA

pag. 7

FÂRLIUG

pag. 8

LENAUHEIM

pag. 9

VINGA

pag. 10

SECUSIGIU

pag. 11

VOITEG

pag. 12

**A avea sau nu preoți de lemn
depinde de noi!**

„Cifra reală a pomilor plantați de mine, de când sunt primar și până acum, depășește 25.000!”

Pavel TEODOR - Primar al orașului Receaș

Am oprit la Receaș și, asumându-mi dojana domnului primar, am redeschis discuția despre un subiect la care domnia sa ține cu tot sufletul: florile și pomii orașului său.

Domnule primar, vinovată fiind de a consemna greșit un adevăr, încep acest dialog al nostru întrebându-vă, câți pomi, fie ei fructiferi ori ornamentali ați plantat, până azi, de când sunteți primar?

Ai o memorie a reproșului bună. E adevărat, în rândul trecut, la aceeași întrebare, numărul publicat nu corespundea realității: figurau 2.500 de pomi fructiferi și ornamentali, ori eu numai în anul care a trecut am plantat atâția. Cifra reală a pomilor plantați de mine, de când sunt primar și până acum, depășește 25.000 !

Felicitări!

Mulțumesc. Ori eu țin să consemnăm exact această cifră pentru că, așa după cum ai constatat, acord o atenție aparte spațiului verde. Și din acest motiv, mi-am arătat rândul trecut indignarea față de cei care, răuvoitori fiind, rup fără milă din plămânil verde al unei așezări. Dacă aș mai întârzia puțin în acest sector, te pot asigura că numai pe cele două străzi, Viei și Vinului, am plantat în jur de 1.200 de pomi ornamentali și circa 4.000 de bucăți de trandafiri. Și chiar dacă trandafirii, din cauza materialului săditor, nu au reușit să își păstreze frumusețea, noi am hotărât ca societatea care are sub contract această lucrare, să replanteze întregul număr compromis, cum spuneam din pricina materialului săditor folosit.

Am înțeles că acolo veți mai interveni cu plantații.

Da, pe cele două străzi amintite, unde vom termina de asfaltat accesele spre curțile oamenilor și unde vom betona canalele de aducțiune a apelor pluviale, dorind chiar să turnăm și un strat de covor asfaltic pe toată lungimea celor două străzi...

Despre ce lungime este vorba?

Circa doi kilometri. Odată cu venirea toamnei vom continua cu plantarea pe porțiunea rămasă.

Pe Strada Vinului ?

Acolo mai sunt de plantat cam 500 de pomi. Și doresc ca după ce vom înlocui și trandafirii, semănând și gazonul, la final să putem vedea aspectul peisagistic dorit de noi toți.

Ascultându-vă, realizez importanța pe care o acordați spațiului verde.

Este fără îndoială și infrastructura rutieră importantă, dar uităm deseori că un copac înseamnă viață. Din acest motiv, mi-am dorit ca locuitorii orașului Receaș să acorde o preocupare aparte îngrijirii acestor pomi și le-am adresat în repetate rânduri, prin diverse mijloace, rugămintea de a uda din când în când copacii plantați de Primăria orașului Receaș. Sigur că oamenii primăriei vor uda cu regularitate pomii plantați, dar un ajutor suplimentar din partea cetățenilor în această perioadă caniculară este oricând binevenit.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru dialog, dorind ca cetățenii orașului Receaș, să reflecteze serios la rugămintea dumneavoastră.

Să te audă Bunul Dumnezeu!

Posta redacției

Cititorii ne întreabă, noi răspundem

Bucurându-ne de fiecare dată când cititorii noștri ne trimit întrebări, dovadă onorantă pentru noi că acest „Mic jurnal al Primăriilor”, este citit, îi răspundem cu plăcere domnului Nicolae Tăutu din orașul Receaș, care ne întreabă ce știm legat de „sprijinul pentru dezvoltarea fermelor mici”. Domnule Tăutu, micii fermieri pot primi prin intermediul submăsurii 6.3 „Sprijin pentru dezvoltarea fermelor mici” finanțare nerambursabilă în procent de 100%, în valoare de 15.000 euro. Această sumă de bani se acordă în două tranșe: 75% din quantumul sprijinului la primirea deciziei de finanțare și 25% din quantumul sprijinului în momentul în care finalizează obiectivele propuse printr-un plan de afaceri. Cheltuielile propuse prin Planul de afaceri, inclusiv capitalul de lucru, achiziția de teren sau material biologic, efectuare de studii, precum și activitățile relevante pentru implementarea corectă a Planului de afaceri aprobat, pot fi eligibile atâta timp cât susțin obiectivele propuse pentru dezvoltarea fermei.

Rubrica bisericii

Zece îndemnuri creștine

- ◆ Fii mereu cu Hristos și pune-ți nădejdea în Dumnezeu pentru fiece lucru.
- ◆ Hrănește-te cu mâncare bună moderat și postește în zilele de post.
- ◆ Practică tăcerea – interioară și exterioară.
- ◆ Așează-te în tăcere pentru 20 sau 30 de minute pe zi.
- ◆ Fă acte de milostenie în taină.
- ◆ Fii o persoană normală, una din umanitate.
- ◆ Fii amabil cu toți, înainte de toate cu casnicii tăi.
- ◆ Păstrează curățenia și ordinea din casa ta.
- ◆ Fii recunoscător.
- ◆ Fii vesel.

Pagină realizată de
Mihaela ASTRENIE

„Familia este cea mai necesară școală de omenie!”

Nicoleta DURLĂ - Director adjunct la Școala Gimnazială Sânmihaiu Român

Există o clipă înainte de răsăritul soarelui, când întunericul se retrage în adâncul tufișurilor, când cade cu fața în iarbă, se strecoară printre tulpinile plantelor, prin șanțuri și brazde, se apropie de apă ca să se așeze parcă la adăpostul ei și de acolo, din adâncuri, să privească înciudat spre câmpiile care se luminează. Din clipa aceea, ca un plugar harnic, se scoală să cânte imnul muncii ciocârlia, sora ogoarelor. Am trăit acest moment atunci când mă îndreptam spre comuna unde trăiește și muncește doamna cu care am vorbit în această pagină.

Doamnă învățătoare Nicoleta Durlă...

Da, acesta este numele meu și sunt profesor pentru învățământul primar și director adjunct la Școala Gimnazială din Sânmihaiu Român.

Cum arăta comuna copilăriei dumneavoastră?

Cea mai frumoasă așezare de pe acest pământ, cu oameni harnici, buni și primitivi. M-am născut, am crescut, am copilărit, muncesc și trăiesc în comuna Sânmihaiu Român.

Ce v-a determinat să alegeți această profesie?

Mi-am dorit să ajung dascăl încă din copilărie. În jocurile mele, voiam să fiu mereu învățătoare și se pare că visul a devenit realitate. Mi-am dorit această profesie mai mult decât orice.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră cariera didactică?

A fi dascăl este o artă. Trebuie să ai talent, tact pedagogic, răbdare și dăruire.

Cu ce sentimente vă despărțiți de elevi la sfârșitul ultimei clase?

La sfârșitul anilor de școală, mă despart foarte greu de elevii mei, pentru că în cei cinci ani petrecuți împreună nu le-am insuflat numai dragostea de carte, ci am format caractere, am contribuit la dezvoltarea personalității lor, i-am pregătit pentru următoarele etape ale vieții, am fost ca o mamă pentru ei.

Aveți o deviză a activității școlare?

Deviza noastră este „Clasa noastră este o familie!”.

Urmăriți evoluția foștilor elevi trecuți în clasele gimnaziale?

Desigur, îi urmăresc și în ciclul gimnazial, țin legătura cu diriginta clasei și mă mândresc când obțin rezultate foarte bune la Evaluarea Națională.

Vă întâlniți des cu recunoștința foștilor elevi?

Da! Mai mult, când termină o facultate, vin să mă caute și să împartă cu mine bucuria, fiindu-mi recunoscători pentru reușita lor. Unii dintre ei au învățat carte, alții meserii, fiecare după posibilitățile lor, însă le-am atras atenția de fiecare dată că doar prin muncă și perseverență se obțin rezultate.

Îmi puteți da câteva nume de elevi care v-au confirmat predicțiile și cu care vă mândriți?

Iată câțiva elevi cu care mă mândresc: Andronache Diana, Grohoteanu Ciprian, Tudorica Mioara, Jurchescu Daniela, Iusco Doriană, Andreea Balici și mulți alții.

Doamnă, ce trebuie să facă familia pentru buna formare a unui om?

Familia are un rol foarte important în formarea educației, ea este „Cea mai necesară școală de omenie”, în cadrul familiei se deprind disciplina și spiritul de inițiativă, se cultivă sentimente și este mediul prielnic pentru dezvoltarea copilului. Între școală și familie trebuie să existe o legătură strânsă.

Cum colaborați cu părinții copiilor?

Colaborez cu părinții elevilor mei foarte bine, la ședințe, la orele de consiliere, la diferite activități extrașcolare, la lecții deschise.

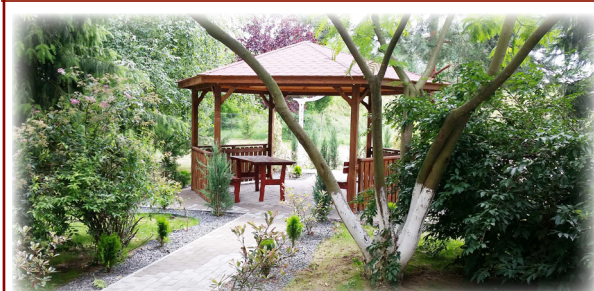
Doamnă director, vă mulțumesc, dorindu-vă o vacanță frumoasă.

Și eu vă mulțumesc.

De finut minte!...

- Faptul că nu-ți atingi scopul în viață nu e o tragedie. Adevărata tragedie e să nu ai unul. *Benjamin Mays*
- Când te despart zece pași de victorie, dacă faci nouă ai pierdut. *Paulo Coelho*
- Ceea ce devenim depinde în mare măsură de ce citim după ce toți profesorii au terminat cu noi. *Thomas Carlyle*
- Pentru a fi de neînlocuit trebuie să fii diferit. *Coco Chanel*
- În viață, cel mai important lucru nu e unde te afli, ci în ce direcție mergi. *Oliver Holmes*
- Mă enfuriam că nu am cu ce mă încălța, dar am întâlnit un om care nu avea picioare. *Proverb chinezesc*
- Caută și păstrează mereu o bucată de cer deasupra vieții tale. *Marcel Proust*

Din albumul cu poze frumoase

Parcul administrației din Sânmihaiu Român, loc de binecuvântată odihnă pentru locuitorii și oaspeții primăriei.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„M-am întors cu drag pentru a lucra cu oamenii frumoși din această localitate”

Sanja Radoslava POPOV

Am întâlnit-o pentru întâia dată la o manifestare culturală din județul Caraș-Severin. Mai exact la Dezești unde eram invitată alături de președintele meu Vasile Todî. Era o zi de toamnă și în depărtare se deslușea marea sfințenie a munților, pe care cerurile senine de octombrie le transformă în mari catedrale albastre. Tânără, frumoasă și captivantă ca interlocutor. Apoi, am reîntâlnit-o la sediul administrației din Checea și am depănat interviul de mai jos.

Ai un nume frumos: Sanja Radoslava Popov.
Mulțumesc.

De unde vine, până la tine, numele tău?

De aproape, geografic vorbind.

Mai exact.

Din Serbia și Croația. De acolo au venit pe acest pământ bănațean străbunii mei.

De când lucrezi în cadrul Primăriei Checea?

Lucrez din anul 2016.

Ești fică a locului?

Da, sunt băștinașă a localității Checea, aici am copilărit, aici am crescut și tot aici m-am întors cu drag pentru a lucra cu oamenii frumoși din această localitate.

Tot aici ai început să evoluezi artistic ca dansatoare.

Am început să dansez, în cadrul acestui ansamblu din Checea, de pe când eram în clasa a VIII-a, mai exact din anul 2005-2006, apoi timp de 10 ani am făcut o pauză.

O pauză cam lungă...

Aceasta pauză se datorează faptului că am început studiile liceale în Timișoara la Colegiul Național „Ana Aslan”, apoi am continuat cu facultatea...

Ce facultate ai urmat, Sanja?

Am absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, fiind consilier juridic.

Cum a fost revenirea în comună, în cadrul ansamblului?

Frumoasă ca orice întoarcere pe care o dorești din tot sufletul. În familia ansamblului artistic din Checea, m-am întors cu drag o dată ce am început să lucrez în cadrul Primăriei Checea.

Sanja, ce înseamnă dansul pentru tine?

Dansul reprezintă una din pasiunile mele. Și acestei pasiuni îi dedic o foarte mare parte din timpul meu liber. Dansând, am înțeles că avea dreptate cel care spunea: cu cât viața noastră devine mai artificială și noi trăim din ce în ce mai „second hand” simțim o nevoie crescândă pentru un contact direct cu viața, iar acesta se poate simți în dans.

Aici ai învățat să dansezi?

Aici, în cadrul acestui ansamblu, am învățat să-mi desăvârșesc această pasiune. Ansamblul din Checea este locul unde am învățat și am jucat multe dansuri, de diferite etnii, printre care sârbești și croate, etnii cărora, după cum ți-am spus, le aparțin. Și, să nu uit, tot în cadrul ansamblului nostru de jocuri populare am deprins primii pași ai jocului, ai dansului țigănesc aparținând comunității rome din localitate.

E greu de învățat jocul țigănesc?

Pentru cine iubește dansul plin de viață și ritmat, al acestei etnii este o reală plăcere. Și eu chiar iubesc jocurile țigănești. Au o poezie aparte.

Și te rog să consemnezi că aceste dansuri sunt cuprinse în „Tabloul multiethnic”, alături de dansurile românești, de dansurile maghiare și de alte dansuri aparținând etniilor comunei Checea.

Ai fost prezentă și în concursuri?

Desigur, de când am reluat dansurile, am avut ocazia de a participa ca și concurent la diverse evenimente și spectacole.

Ca de exemplu...

Am participat la Festivalul „Lada cu zeste”, unde acum 2 ani unde am luat locul I, iar anul acesta locul III, menținându-ne în categoria laureaților. De asemenea, am participat la Festivalul „Fii star în țara ta”, din Vulcan, la Festivalul „Ionel Lucian Șipoș” din Giroc, precum și la un spectacol susținut în Radoievo din Serbia.

Felicitări!

Mulțumesc.

Sanja, nu am avut timp să vorbim despre activitatea ta din cadrul primăriei, dar am vorbit în schimb despre felul în care reprezinți comuna ta prin dans. Dacă ar fi să încheiem acest dialog cu o maximă privind dansul, care ar fi aceasta?

Dansul este modalitatea prin care poți face ca muzica să devină vizibilă.

Sanja, îți mulțumesc.

Și eu îți mulțumesc, Mihaela, că faci prin revista pe care o conduci, un frumos și eficient efort de promovare al comunei mele dragi, în atâtea locuri.

Dialog consemnat de Mihaela ASTRENIE

„Vă mulțumesc că ați fost alături de noi!”

Majestatea Sa MARGARETA, Custodele Coroanei

La începutul acestei luni, în prezența Majestății Sale Margareta, Custodele Coroanei și a Alteței Sale Regale Principele Radu a fost oficiată Sfânta Liturghie pentru sufletul Reginei Ana, la Biserica Parohială Romano-Catolică „Preasfânta Treime” din Lugoj. Ceremonia a fost oficiată de către preotul Daniel Poszonyi.

După oficierea slujbei de comemorare, reprezentanții bisericii au pre-

zentat Principesei Margareta și Principei Radu un scurt istoric și un tur al Bisericii Parohiale Romano-Catolice „Preasfânta Treime”

„Vă mulțumesc că ați fost alături de noi și sunt foarte emoționată să văd că sunt atât de mulți oameni care au venit aici pentru mama mea și cred că, acolo unde este, e fericită să vadă acest lucru, pentru că ea a iubit această țară toată viața”, a transmis Principesa Margareta celor prezenți.

În dulcele grai bănățean

La Braconaj

Ioan VODICEAN

Într-o zi Traian Cârnațu
Și cu moșu Lăzărescu,
Bună sama Ion Calitu
Și cu Ștefi Lupulescu,

S-or vorbit așa-ntr-o doară,
Dupa șe s-o-ntunecat,
Dacă-i lună plin-afară
Să pleșie la braconat.

Și tăț bine, pa moment,
Unanim or aprobat,
Ca și ai gin Parlament
Când salariu ș-or votat.

Pa la zășie jiumatace
Să-ntâlniră în Fiac
Și cu pușcile-ncarcace
S-or pornit la braconat.

Dupa șe-or umblat a lila¹
Pân padure ca bolânz²,
Gi-i vegea-i ce rupea mila,
Morț gi frig și gi flamânz.

S-or vorbit că num-on șias
Să mai steie și la pândă
Ca să nu să duc-acas
Fără zgramă gi dobândă³.

Dupa șe s-or așazat
În căce on loc tăt natu,
Or tras pecica la pușcă
Așceptând să vină... dracu.

La o vreme Lăzărescu,
Trămurând și sughițând,
Lâng-on pom vazu o umbră
Și auzi grohaind.

Atunși zâsă: „doamnie-ajută,
Asta îi on ver gel' gras”
Vo doi paș în jios să mută
Ca să aibe loc gi tras.

Vazu și Traian Cârnațu
C-ar fi șeva gi pușcat,
Ca și mâța sare șanțu'
Și în șoapt-o cuvântat:

„Aciu George, asta-i scroafă,
Lasă-mă să o nimer.”
Numa primu îi raspunsă:
„Duce dracului că-i ver”.

Pusă pușca strâns în umăr
Și lanterna ș-o fixat
Da' naroc că baș atunșia
Aciu George-o sughițat.

Fluierând să dusă plumbu'
Pasta cap la momâiață⁴
Când Traian îș scapă pușca
Ș-o niegriț gi tăt la față.

Mai putu geabea să spună:
„George! aido-mine⁵ Doamnie
Momâiața-i Ion, Calitu,
Care doarme și hârcoanie.”

Spariat gi-mpușcatură
Sari-n sus vo patru pălmi
Și să slobozi la gură
În blastăme și sudălmi:

„Pușci-vă, ardă-vă focu,
Șe potop vo apucat?
M-ăț fi sfrigilit⁶ colopu
Și acu' l-am cumparat”.

Posta redacției

Cititorii ne întreabă, noi răspundem

Domnul Andrei Popa din comuna Săvârșin, ne întreabă ce știm despre ajutorul financiar acordat de stat crescătorilor de oi. Îl putem asigura, în acest sens, pe cititorul nostru, că într-o recentă ședință de guvern a fost aprobată o Hotărâre care modifică și completează HG nr. 500/2017 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea programului de susținere a crescătorilor de ovine pentru comercializarea lânii”. Prin prezentul act normativ se reglementează valoarea sprijinului financiar acordat crescătorilor de ovine pentru anul 2019, reprezentând ajutor de minimis, aceasta crescând de la 1 leu până la maximum 2 lei pentru kilogramul de lână comercializată.

Acordarea schemei de minimis vizează menținerea activității de creștere a ovinelor, stabilizarea veniturilor și evitarea depopulării satelor și conduce la diversificarea producțiilor obținute în acest sector, prin valorificarea lânii.

¹ degeaba, fără rost; ² ca nebuni; ³ fără niciun rezultat; ⁴ umbră, arătare; ⁵ vai de mine; ⁶ găurit

„Agenda Digitală Banatul reprezintă cu adevărat o realizare de excepție a asociației noastre!”

Petru CRÎSNIC - Primar al comunei Glimboca

A tunci când m-am întors la Timișoara, de la casa mea părintească de pe Valea Bistrei, din patria gugulanilor, soarele scâldat într-o lumină arămie, ca un strat de praful transparent, atârna nemișcat deasupra munților. Razele lui mai străluceau încă pe la marginea norilor colorându-i cu aur și purpură, străpungeau vâlătucii cenușii și se oglindeau în ape. La sediul Consiliului Județean Timiș, în frumoasa sală multifuncțională, s-a prezentat în acea zi, pentru întâia oară, Agenda Digitală „Banatul”, a Asociației Primarilor din Banatul Istoric. Au fost prezenți primari din patru județe și un număr mare de jurnaliști. La capătul evenimentului, am stat de vorbă, pentru cititorii noștri, cu edilul comunei fruntașe Glimboca a județului Caras-Severin.

Domnule primar, trecând prin dreptul „Casei Naționale” din comuna dumneavoastră, am întârziat admirând un grup statuar care îi reprezintă pe Traian și Decebal, uniți de Acvila Regală.

Acel grup statuar este opera maestrului Florian Burdea și, este bine de știut pentru toți cei care ne vizitează comuna, că a această adevărată operă de artă a fost lucrată, sculptată, numai cu drujba!

A fost un moment anume ales pentru așezarea acestei lucrări în acel loc?

Desigur, e vorba de Centenarul Marii Uniri, moment care, după cum știm, a marcat desăvârșirea statului național român – și aici aș vrea să repet că, spre mândria noastră, și din comunitatea de la Glimboca acelor vremuri au plecat la Adunarea de la Alba Iulia șase participanți, unul dintre aceștia fiind Gheorghe Frățilă, care a avut drept de vot, alături de ceilalți 1.227 de electori cu drept de vot la Marea Adunare de la Alba Iulia. Ca să marcăm acest moment, am hotărât, împreună cu sculptorul Fabian-Florian Burdea, să realizăm acest monument.

Am văzut și alți trecători pozându-se în dreptul lucrării.

Am aflat că foarte mulți cetățeni țin să se fotografieze în fața statuiilor și să-și pună pozele pe rețelele de socializare, ceea ce nu poate decât să mă bucure.

Îmi spuneți, deseori, că nu vă place să vorbiți despre munca dumneavoastră de primar. De ce?

Pentru că despre munca mea de primar trebuie să vorbească doar faptele mele. Și eu cred că am această susținere a faptelor care chiar au ce spune.

Recent, v-am auzit vorbind despre o monografie pe care o doriți pregătită, în viitorul apropiat, comunei dumneavoastră.

Este adevărat. Merită comuna mea, prin trecutul și prezentul său, o monografie.

Ne revedem azi la lansarea Agendei Digitale „Banatul”. Cum apreciați această realizare, din punctul dumneavoastră de membru fondator al „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”?

Ca pe o realizare excepțională! Agenda Digitală „Banatul”, reprezintă cu adevărat o realizare de excepție a asociației noastre. În primul rând, privity prin prisma interacțiunii care se stabilește între administrații și cetățeni. Ea constituie un mijloc modern, rapid și optim în relația nu numai cu cetățenii noștri, ci și cu posibii investitori, atât de doriți de fiecare primărie.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru amabilitatea de a sta de vorbă.

Și eu îți mulțumesc pentru buna promovare a comunei Glimboca, pe care o faci în paginile acestui jurnal frumos al primăriilor din vestul țării.

Poșta redacției

Elevii ne întrebă, noi răspundem

Eleva Mirela Ștefănescu din comuna Glimboca, ar dori să știe dacă cuvântul „nutrient” există în dicționarele românești? Nu! Cuvântul „nutrient” nu există în dicționarele românești. Deși îl întâlnim pe nenumărate site-uri, de exemplu: „Cei șapte nutrienți ai unei diete echilibrate”, etc. Apariția acestui cuvânt în limba română se explică, probabil, prin calchieră (copierea) termenului englezesc „nutrient”, dar care este absolut inutil, de vreme ce există, în românește, adjectivul nutritiv, cu sensul: care nutrește, bogat în substanțe hrănitoare, care aparține nutriției, privitor la nutriție, de nutriție, ș.a.m.d. Prin urmare, „aliment bogat în nutrienți” este o exprimare greșită, varianta corectă fiind: „alimente bogate în substanțe nutritive”.

Din albumul primăriei Glimboca

Domnul primar Petru-Novac Crâsnic, al patrulea din primul rând de la stânga spre dreapta, la întrunirea Asociației Primarilor din Banatul Istoric

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„În mediul on-line suntem atât de expuși încât concepția de viață privată a devenit doar un vis frumos!”

Domnule Remus Gal, înainte de a porni reportofonul, am abordat o temă interesantă, pe care dumneavoastră ați numit-o „lașitatea din mediul on-line”. De ce?

Domnișoară Mihaela, în mediul on-line suntem atât de expuși încât concepția de viață privată a devenit doar un vis frumos. În ziua de astăzi, tot mai mulți navigatori ai internetului caută diverse metode prin care să își ascundă identitatea în mediul on-line, având nevoie de intimitate, aparent.

Astfel apare anonimatul?

Da, tot mai mulți utilizatori folosesc anonimatul ca pe un mod de viață virtual și ireal. În umbra anonimatului are loc expunerea și abordarea tot mai agresivă a utilizatorilor de internet în momentul în care ceva nu este pe placul lor sau cineva devine o țintă. De altfel, libertatea de exprimare în mediul on-line este dreptul fundamental al omului de a spune ceea ce gândește deschis, sincer și fără să-și pună anumite bariere.

Care este avantajul anonimatului, dacă există?

Avantajul principal al anonimatului, dacă se poate numi „avantaj”, este libertatea de exprimare fără asumare. Pentru că te poți exprima așa cum vrei tu, scrii ceea ce gândești tu, fără a mai lua în calcul că aceste gânduri te vor afecta totuși la un moment dat,

Remus GAL - Secretar al comunei Fârlug

Pe interlocutorul meu din această pagină îl admir sincer. Un om amabil, un om cu suflet, un om citit. Atât de citit încât deseori ocolesc voit activitatea sa de secretar al administrației fârlugene vorbind, spre bucuria cititorilor noștri, despre cu totul altceva. Cum s-a întâmplat și în această primă parte a dialogului nostru.

Domnule Remus Gal, înainte de a porni reportofonul, am abordat o temă interesantă, pe care dumneavoastră ați numit-o „lașitatea din mediul on-line”. De ce?

sau că vei răspunde pentru cele afirmate sub protecția anonimatului. Din păcate, ce poate fi mai lipsit de onoare decât această atitudine.

Să nu ignorăm garanțiile oferite de anonim.

Mă gândesc că anonimatul presupune un sistem de „garanții”. Respectul cuvântului dat și multe alte principii, care atât pentru cei care se ocupă de anonime, cât mai ales pentru cei care folosesc anonimele, reprezintă lucruri necunoscute sau de neconceput ca fel de a fi.

Ce riscăm prin încurajarea anonimatului on-line?

Încurajarea anonimatului înglobează aspectele de regres. Nu se progresează cu persoane care nu au capacitatea de a-și asuma ceea ce spun, de a veni într-o echipă să construiască. Dacă persoanele rămân pe margine și chibitează, evident, vor spune orice despre orice. Mihaela, anonimii, lașii, au impresia că un simplu nickname sau un e-mail fals îi protejează îndeajuns încât să-și facă de cap în on-line. Sub protecția anonimatului orice ins poate deveni un zmeu viteaz pentru că – așa consideră el – consecințele comportamentului sunt nule. Și de aici realizez că sub această aparentă protecție, personalitatea anonimă dă viață în sens invers dictonului latin: „Aquila non captat muscam”. Adică: „Vulturul nu prinde musca.”

Daminoze

Damian URECHE

S-a stins lumina și la tribunal,
E o dovadă că necazu-i sferic,
S-a stins lumina și la tribunal,
Dreptatea să se facă pe-ntuneric!

*

Unei neveste:

Tânăra, cu gust subțire,
Dulce, ca zambilele,
Face cură de slăbire
Și-mi mănâncă zilele!

*

Retro:

Belșugul toamnei crește iar
Cinci telegrame la hectar.

Poșta redacției

Elevii ne întrebă, noi răspundem

Marilena Olariu, elevă a școlii din Fârlug, ne adresează o întrebare interesantă, anume ce avantaje ecologice prezintă porțiunile de pământ numite „No man’s land”? Înainte de a răspunde, reamintesc că „No man’s land” este o expresie din limba engleză, care s-a internaționalizat și care are și un corespondent în limba latină – „Terra nullius” – cu același sens: „Țara nimănu”. Adică un teritoriu considerat zona nelocuită dintre două granițe sau dintre două linii de front. La ora actuală, „No man’s land” este, de pildă, zona coreeană demilitarizată dintre Coreea de Nord și Coreea de Sud, o porțiune de teren lată de 4 kilometri și cu o lungime de 250 de kilometri, zonă-tampon creată în 1953, după armistițiul dintre cele două Corei, China și ONU. Paradoxal, pentru că zona nu este locuită, această porțiune prezintă un mare avantaj, acela că a devenit unul dintre cele mai bine conservate habitate temperate din lume, cu specii rare, precum cocorul japonez, cocorul cu gât alb, ursul negru asiatic, tigru siberian etc. În total, ea găzduind peste 2900 de specii de plante și circa 70 de specii de animale.

Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

**„Le doresc, atât consătenilor mei cât și oaspeților lor,
viață lungă și sănătate!”**

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim

A m pornit spre Grabaț în ziua în care creștinii ortodocși au una dintre cele mai mari sărbători ale bisericii lor: Adormirea Maicii Domnului sau Sântămăria Mare, prăznuită în 15 august. Zi care din vechime marchează trecerea de

la vară la toamnă. De la intrarea în localitate se putea simți suflul sărbătorii, iar în apropierea bisericii, pe un platou special amenajat, grupuri de tineri și vârstnici, oameni ai satului și goștii lor, așteptau clipa în care, oficial, se va da startul „Zilelor Grabațului”, petrecere întinsă pe durata a două zile. Despre aceste două zile, domnul primar al comunei îmi spunea:

„În astfel de zile de sărbătoare creștină, mâhnirile, supărările care ne înconjoară trebuie să dispară. Mă bucur atunci când îmi văd consătenii urmând tradiția și credința strămoșească, atunci când îi văd revenind în zi de sărbătoare în vatra satului, de pe unde îi poartă lucrul lor. Le doresc, atât consătenilor mei cât și oaspeților lor, viață lungă și sănătate.”

Apoi, domnul Ilie Suciș a mai adăugat:

„Și te rog să lași pozele să vorbească celor care nu au putut fi prezenți din pricini binecuvântate.”

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

Zilele localității Vinga

Reprezentativ pentru localitatea Vinga este faptul că aici trăiesc într-o bună comuniune mai multe naționalități: români, bulgari, maghiari, slovaci, ucrainieni etc., motiv pentru care în ziua de 3 august 2019 s-a desfășurat un mini festival al minorităților având invitați din străinătate, ansambluri folclorice din Bulgaria, Ungaria, Croația și evident, ansamblurile minorităților locale. Evenimentul a fost un real succes, dovedind, încă o dată, că la Vinga nu contează din care etnie faci parte, pentru că toți sunt împreună, vorbind mereu aceeași limbă, limba interesului comun, al bune înțelegeri.

Cât privește bucuria celor două zile de sărbătoare, să lăsăm imaginile să vorbească.

„Nu am renunțat la niciun consilier cu care am plecat la drum!”

Ilie CHEȘA - Primar al comunei Secusigiu

În drumul meu spre Secusigiu, câmpia se deschide ca o carte. Ca o carte de istorie cu poze de demult, în care oricine poate desluși coloniști bârboși ce măsoară câmpia pustie, cu neveste și copii, cu toată averea încărcată în căruțe. Apoi, căruțele lor cărând scânduri și șindrilă și roțile carelor bătătorind drumuri noi de-a lungul haturilor sălbăticate. Se săpau fântâni, se împrejmuiau curți și se ridicau case în grabă. Se sfințea cu sudoare germană Banatul...

Domnule primar, nu v-am întrebat până acum...

Nu e târziu niciodată.

Vreau să știu unde ați copilărit?

Am copilărit în localitatea Satu-Mare din comuna Secusigiu.

Obişnuiesc să întreb edilii cu care am prilejul să dialoghez, cum s-au hotărât să candideze pentru această demnitate. Dumneavoastră, domnule primar?

Domnișoară Mihaela, este o poveste mai lungă.

Vă ascult.

Vezi, eu lucrez în cadrul acestei primării din anul 1998, erau anii în care administrațiile nu puteau asigura un salariu care să poată fi numit „bun” și atunci am aflat că existau niște posturi libere la ISU Arad și intenționez să mă înscriu la examenul de acolo. Și cum orice hotărâre, de acest gen, trebuie analizată cu familia, tot astfel am procedat și eu. Nu am putut trece cu vederea, în analiza făcută, riscul de a fi mereu în „bătaia focului”, astfel că am rămas acasă și ulterior am hotărât să candidez pentru această funcție. Asta împotriva soției mele, care știind ce înseamnă munca de administrație, nu m-a încurajat să candidez. În schimb m-a încurajat, ca să spun astfel, neputința fostei administrații, faptul că se bătea în acei ani pasul pe loc. Și nu mă înșelam, pentru că eu chiar lucram în vremea aceea la primărie.

Regreți alegerea făcută?

Sincer, nu! Deși am prins o perioadă destul de grea, dar realizările, proiectele împlinite, mi-au adus foarte multe satisfacții.

Era anul...

Anul 2008 și efortul făcut a fost unul destul de mare. Dar, țin să spun asta, atât echipa de atunci aflată la nivel județean, cât și cea aflată la nivelul comunei au fost extraordinare. Dovadă că o mare parte a consilierilor din echipa cu care am început activitatea mea ca primar în comună, se află și azi alături de mine. Nu am renunțat la nici un consilier cu care am plecat la drum și pot să afirm, fără a exagera, că astăzi avem o frumoasă echipă de consilieri.

Vă mai amintiți numărul de candidați de acum zece ani?

Sigur, erau 12 candidați pentru funcția de primar. Și ca un fapt amuzant, te rog să reții că am avut un Consiliu Local extrem de colorat: din 15 consilieri, 7 au fost din partide diferite.

Ceea ce bănuiesc că a îngreunat activitatea dumneavoastră?

Da, a fost greu la început, dar eu fiind un om consensual, i-am rugat pe fiecare să înțeleagă că pentru binele comunei trebuie să abandonăm haina de partid la intrarea în sediul primăriei. Și de atunci, te asigur, este o plăcere să participi la întrunirile Consiliului Local din comuna Secusigiu.

Primin la redacție

În ziua de 29 iulie, zi în care domnul primar al Secusigiului își serba ziua de naștere, am primit la redacție următorul mesaj:

Asociația Primarilor din Banatul Istoric, adresează domnului Ilie Cheșa la ceas aniversar sincere urări de sănătate, viață lungă și succes în activitatea sa cotidiană de edil al frumoasei comune Secusigiu. La mulți ani!

În numele Biroului Director al asociației, mesajul a fost semnat de președintele Titu Bojin și de secretarul instituției Remus Gal.

Rubrica Bisericii Neamului

Tot pământul se sfințește prin muncă

† TIMOTEI - Arhiepiscop al Aradului

Îndeosebi se cunoaște că lumea satelor este aplecată cu precădere spre această strădanie. Pentru Biserica noastră anul acesta este consacrat satului românesc, precum și celor care, potrivit unui proverb, sfințesc locul prin jertfelnicia lor. Ne rugăm ca primăvara harului dumnezeiesc să se aștearnă mereu peste sânguinta lor. Întărind voința de a lucra în continuare largul câmp al cerințelor pământești, neuitând însă pe cele cerești, să aducem mulțumire lui Dumnezeu pentru cele dobândite până acum, sporind darul Său pentru a urca de la pământ spre cer, de la cele trecătoare la cele veșnice spre slava Lui, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Amin.

Pagină coordonată de Mihaela ASTRENIE

Voitegeana prezintă la Zilele Cetății Făgăraș

A lături de soliști de marcă ai Banatului, Nicoleta Voica, Ciprian Pop și formația Pro Datina condusă de Radu Cuciureanu, ansamblul Voitegeana a participat în data de 16 august la

Festivalul „Zilele Cetății Făgăraș”. Ansamblul Voitegeana a primit călduroase aplauze de la miile de „făgărașeni” prezenți pe stadionul orașului Făgăraș.

Sub instruirea coregrafică a doamnei Stela Anghel și în acordurile muzicii bănățene, ansamblul Voitegeana, acompaniat de formația Pro Datina a prezentat cu „fală” tradiția și obiceiurile prezente în dansul de câmpie și munte din zona Banatului.

PETRU E.OANCE (TATA OANCEA) și Gara din VÂCEG

Petru E. Oance (Tata Oancea) a devenit emblematic pentru orașul Bocșa, prin poezia dialectală din Banat. S-a născut în 1881 la Vasiova și a fost posesorul unei fantastice biblioteci de peste cinci mii de volume și a scris peste cinci mii de poezii, din care a publicat, după mărturisirea sa, 987 de poezii.

Tata Oancea nu a fost numai poet, ci și pictor, sculptor în lemn, grădinar, bibliofil și filozof oral, depozitarul unui tezaur de înțelepciune.

În anul 1929 a început editarea bilunarului „Vasiova”, fără nici o „lețcaie suvenție”, ducînd-o pe umerii săi, solidar și încăpățânat, timp de aproape două decenii. Nu era învățător în Banat și bătrân care să nu fi fost cititorul pasionat al acestei reviste. Nu e sat în care „Vasiova” să nu fi pătruns, ca un triumf al celui mai romantic și înflăcărat amatorism literar care le-a fost dat oamenilor acelor vremi să-l cunoscă vreodată. Vreau să scot în evidență faptul că în poezia „CONTROLA” este amintită stația CFR din Voiteg.

Hă! hă! hă ! ia să vă spun io, șie-am păfît cu aizîmbanu,
Cried c-acuma, prin septembrie să-mpinieșcie tăman anu.
Baș veniam dîn Cimișoara, și eram la clasa tria
Și-mi plășia că miergie fuga, mult măi iucie ca coșia.

La Vîcieg am stat o țină, fîncă-i statie măi marie,
Aiși capieți, viedzi, cu banu, băutură și mîncarie.
Și d-aiși măi miergie-o ștrică, să-ngireaptă cătră Dieta,
Spunie d-asta conductieriu cînd dă sâmnu cu trumpieta.

Doi șăgîrți strîgau intr-una: „Frișa chifli ! iedăș alma !”
Dă-mi vinia, șcii, tarie-i lîgea, să lie trag una cu palma.
Pîntru chifle dă-l biestraga, n-am mai cheltuit creițaru.
Fîncă iest și-n Vasiova, la-mnealui Marcu pitariu.

Dar m-am loat ,să nu vă rîgieți, tăman doauă lubieniță,
Lie vingia o unguroaică d-ălea cu sucna pistrîță.
Dar nu dulși, șcii, dar nu cuoapcie, cu miedzu roșu ca macu,
Dă să mînși, mă! ca vițălu, pîna-ți pocnieșcie stomacu.

„A avea sau nu preoți de lemn depinde de noi!”

† PAVLE

Cu puțină vreme în urmă, Vasile Todî mi-a oferit în dar un portret duhovnicesc, viu creionat prin numeroase istorisiri pline de farmec, semnat de Claude Larchet, întemeiat pe documente și mărturii ale Preafericitului Pavle, Patriarhul de venerată amintire al Bisericii Ortodoxe Sârbe, cel care pentru smerenia sa era numit „sfântul care merge pe jos”. Din mărturiile sale, am ales pentru cititorii noștri câteva din cuvintele de duh și înțelepciune, care amintesc adesea de apoftegmele Părinților pustiei.

Preafericirea Voastră, de necrezut și minunat, așa se arată iubirea pe care o aveți pentru fiecare persoană. Lucrul acesta este foarte rar în lumea de azi. Cum putem învăța că există o valoare a fiecărui om în parte.

Lucrul acesta, firește, se dobândește mai întâi în sânul familiei, unde suntem legați prin puternice legături de sânge, în unitatea familială. Mai înainte de oricine, părinții au datoria de a le oferi copiilor iubire. Această iubire le va lumina întreaga viață. Iubirea nu este o slăbiciune, ci o forță care ne mișcă să-i iubim până și pe vrăjmașii noștri.

Se spune că în epoca noastră sunt o mulțime de persoane atinse de nevroză. Care este cauza nevrozei omului?

Caracterul dezechilibrat al învățământului conduce adesea la situația că elevii, fie ei și dotați, nu progresează decât pe plan intelectual. Este important să ne imunizăm contra acestui rău, care este nevroza, ca să ne fortificăm deopotrivă fizic și spiritual și să putem rezista la diversele ispite. Copiii adesea au o viziune parțială asupra lumii, chiar dacă sunt elevi foarte buni și buni studenți. În fața nefericirilor noastre recente, acești tineri au arătat că nu sunt pregătiți să înfrunte asemenea greutăți. Așa se ajunge la nevroză, la căderi, la alunecări.

Preafericirea Voastră, considerați că dacă în om există o armonie, dacă există și un echilibru spiritual, îi va fi mai greu să se îmbolnăvească psihic și fizic?

Firește. Și mai întâi la nivel psihic. Lucrul acesta corespunde cuvintelor lui Hristos: „Vă trimit pe voi ca pe niște oi printre lupi”. După cum se vede, intelectul nu este singurul care lucrează în om; există și bunătatea, ceea ce înseamnă să devii mai puternic în fața lumii, în fața răului. Odată aflată armonia, omul poate rezista. Odată ce-a dobândit armonia lăuntrică, omul este în măsură să facă față și, dacă dreptatea dumnezeiască o cere, să îndure toate încercările, chiar pierderea vieții. Va putea să-și îmbrățișeze vrăjmașul fără să-și piardă sufletul, nici cinstea lui, nici cinstea neamului.

A ajunge să-ți îmbrățișezi vrăjmașul? Nu este vorba aici de o iertare cu caracter patologic?

Nu, o astfel de purtare față de vrăjmaș împlinește porunca Domnului: Iubiți pe vrăjmașii

voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor care vă urăsc pe voi, rugați-vă pentru cei care vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drekți și peste cei nedreți (Matei 5,44-45). La începutul acestor nenorocite războaie din Croația și Bosnia-Herțegovina, Biserica noastră a introdus la slujbe o rugăciune zilnică pentru dușmanii noștri, ca Domnul să-i călăuzească pe calea dreptății și a libertății... Ne rugăm, de asemenea, pentru toți cei care săvârșesc păcate și pentru toți ceilalți. Ne rugăm pentru poporul nostru, dar și pentru dușmanii noștri.

Poate exista libertate fără Dumnezeu? Este ea primejdioasă?

Libertate fără Dumnezeu nu poate fi. În orice caz, Dumnezeu este o ființă liberă. Eu sunt calea, adevărul și viața.

Dumnezeu simbolizează tot ce este bun, tot ce este bine, în care este cuprinsă așadar și libertatea. Dumnezeu este o ființă liberă în cel mai mare grad; El are o libertate în care săvârșirea păcatului este cu neputință. Pe noi și pe îngeri ne-a înzestrat cu o libertate mai mică, în care există posibilitatea de a păcătui. Ține de noi să ne înălțăm neconținut, să ne întărim și să ajungem la acea libertate superioară, în care este cu neputință a mai săvârși vreun păcat, dacă voim aceasta.

Preafericirea Voastră, în ce măsură Biserica este capabilă să răspundă la problemele evocate aici? În ce măsură este ea pregătită, prin preoții ei, să înfrunte toate problemele ce-i stau înaintea?

Epoca noastră este foarte grea. Preoții noștri au ieșit din sânul poporului. Dacă nivelul duhovnicesc al poporului este ridicat, nu este greu să sporești. Dar noi știm cât de mult am dat înapoi în acest domeniu. E nevoie de timp și de multe strădanii pentru ca omul să se ridice la nivelul la care poate acționa asupra celorlalți în mod pozitiv. Este important să avem mereu în minte cuvintele lui Savonarola care, trăind într-o epocă în care creștinismul făcuse un pas înapoi, a spus: „Biserica primară avea potire de lemn și preoți de aur. Astăzi, avem potire de aur și preoți de lemn.” Trebuie să avem întotdeauna în minte că a avea sau nu preoți de lemn depinde de noi.

Pagină pregătită de Mihaela ASTRENIE